

Farenin Ay Pikniđi

Çınar BİBER

Farenin Ay Pikniđi

Çınar BİBER

Fare Pip, geniş ve fısıldayan bir ayırın kenarındaki sıcakık yuvasında yaşıyordu. Bir akşam dolunayın yükseldiğini gördü; kocaman, yuvarlak ve altın rengiydi. "Ay pikniğı!" diye ciyakladı, koyu kahverengi gözleri parlıyordu. "Herkesi davet edeceğim!" Küçük kırmızı boyunbağını bağıladı ve örgü sepetini aldı. Gece umut doluydu ve Pip'in kalbi heyecanla dans ediyordu.

Pip ayırda kořturarak arkadaşlarını tek tek davet etti. Kulağında mavi kurdele olan tavřan Luna'yı ağırđı. Yeřil atkısına sarınmıř kirpi Bramble'ı ağırđı. Bir de minik bir yıldız gibi parlayan ateř böceğđ Twinkle'a seslendi. "Arkadařlarını da getir!" dedi Pip. Herkes ay yükseldiğinde geleceğine söz verdi.

Pip eve dönünce sepetini minik sandviçler, meyveler ve küçük bir ballı kekle doldurdu. Çayırın kenarında pürüzsüz, düz bir taş buldu; piknik için mükemmeldi. "Ay tam burada parlayacak," dedi yumuşak ışığı hayal ederek. Küçük yaprak tabaklar ve palamut fincanlar yerleştirdi. Dolunayın altında büyümlü bir gece için her şey hazırdu.

Gökyüzü kararırken arkadaşlar tek tek geldi. Luna çıtır havuç atıştırmalıklarıyla dolu bir çanta getirdi. Bramble palamut kapağından yaptığı fenerini taşıyordu, gerçi henüz yanmıyordu. Twinkle ve ateş böceği arkadaşları havada dans ediyor, altın renkli kuyrukları yanıp sönüyordu. "Ne güzel bir gece!" dedi Luna. Pip gülümsedi, ama sonra endişelendiren bir şey fark etti. Bulutlar gökyüzünde süzülüyordu.

Bulutlar gitgide kalınlaştı ve parlak ay kayboldu. Çayır karanlık ve gölgeli bir hâl aldı. Pip'in bıyıkları sarktı. "Olamaz," diye fısıldadı. "Ay gitti. Pikniğim mahvoldu." Küçük sepetine baktı ve boğazında bir düğüm hissetti. Luna patisini okşadı. "Endişelenme, Pip," dedi yumuşacık bir sesle. "Bunu birlikte düzeltebiliriz."

Kirpi Bramble öne çıktı, küçük siyah gözleri pırıldıyordu. "Bir fikrim var," dedi usulca. "Kendi ışığımızı yapabiliriz." Çantasını açıp minik kavanozlar ve küçük ışık dizileri çıkardı. "Bunları ormanda buldum," diye açıkladı. "Bunlar peri ışıkları—ovalayınca parlayan minik ampuller." Bazılarını Luna'ya ve Pip'e verdi.

Luna'nın kulakları dikildi. "Twinkle'ın ateş böceği arkadaşları da yardım edebilir!" dedi. "Bütün çayırı aydınlatabilirler!" Twinkle heyecanla vızıldadı. "Evet! Etrafta uçup parlayan bir çember yapacağız!" diye bağırdı. Pip'in koyu kahverengi gözleri kocaman açıldı. "Yani kendi ayımızı mı yapacağız?" diye sordu. "Ay değil," dedi Bramble, "ama onun kadar parlak bir şey."

Herkes işe koyuldu. Luna minik ışıkları sıcak, altın rengi bir parıltıyla parlayana kadar ovaladı. Onları alçak dallara astı ve piknik taşının üzerine serdi. Bramble palamut kapağı fenerini ortaya koydu ve fener yumuşak, sıcacık bir ışık saçtı. Pip yemekleri düzenledi, içi ferahladı. Çayır, yıldızlarla dolu bir gökyüzü gibi parıldamaya başladı.

Sonra Twinkle ateş böceđi arkadaşlarına seslendi. "Beni izleyin!" diye şakıdı ve onlar mutlu bir dansla süzölüp döndüler. Altın kuyrukları yanıp sönüyor, yanıp sönüyordu, minik fenerler gibi. Pikniđin etrafında dönerek karanlıđın içinden bir ışıık şeridi ördüler. Pip patilerini cırıptı. "Çok güzel!" diye ciyakladı. Bütün çayır yumuşak, dostça bir parıltıyla ışıldadı.

Arkadaşlar piknik taşının etrafında toplandı. Minik ışıklar pırıldadı, ateş böcekleri parladı ve palamut feneri sıcak bir halka oluşturdu. Pip palamut fincanlara meyve suyu doldurdu. "Bu aydan bile daha güzel," dedi Luna, bir havuç atıştırmağı kemirerek. Bramble utangaçça gülümsedi. "Kendi ışığımızı yaptık," dedi. Pip'in içine sıcak bir mutluluk yayıldı. Karanlık gece aydınlık ve neşeli olmuştu.

Sandviçler ve ballı kek yediler, Twinkle'ın komik ateş böceği şakalarına güldüler. Sonra oyunlar oynadılar—uzun otların arasında saklambaç ve çayır boyunca zıplayarak bir yarış. Pip koşarken kırmızı boyunbağı dalgalandı. Ateş böcekleri kahkahalarıyla aynı ritimde yanıp söndü. Bulutlar artık önemli değildi. Çayır ışık ve neşeyle doluydu ve Pip'in endişesi eriyip gitti.

Oyunlardan sonra sırtüstü yatıp gökyüzüne baktılar. Bulutlar dağılmıştı ve ay yuvarlak ve gümüş rengi göründü. "İşte ay!" diye bağırdı Luna. Ama Pip yerinden fırlamadı. Gülümsedi ve "Çok güzel," dedi, "ama bizim minik ışıklarımız da bir o kadar özeldi." Ateş böcekleri yumuşakça yanıp söndü ve Bramble'ın feneri parladı. Gece kusursuzdu, ay olsa da olmasa da.

Pip doğrulup arkadaşlarına baktı. "Bulutlar gelince piknik mahvoldu sandım," dedi. "Ama siz hepiniz onu harika yaptınız." Luna ona sarıldı. "Arkadaşlar böyle yapar," dedi. Bramble başını salladı. "Basit şeyler en iyisi olabilir," diye ekledi. Twinkle vızıldadı: "Ve hep ışığımız olacak!" Pip'in kalbi taşacak gibi doldu. Bu gecenin sonsuza dek saklayacağı bir anı olacağını biliyordu.

Gece ilerleyince arkadaşlar pikniği topladı. Minik ışıkları ağaçlarda bıraktılar, çayıra bir armağan olarak. Pip boş sepetini tuttu ve gülümsedi. "Teşekkür ederim," dedi. "Bu şimdiye kadarki en güzel ay pikniğiydi—ay olmasa bile." Luna mutlulukla burnunu oynattı. Bramble atkısına daha sıkı sarındı. Twinkle ve arkadaşları yumuşak bir iyi geceler ışığıyla yanıp söndü. Hepsi yakında yine buluşmaya söz verdi.

Pip artık berraklaşan gökyüzünün altında eve yürüdü, ay yolunu aydınlatıyordu. Ama aklından ateş böceklerinin çemberi ve pırıldayan ışıklar gitmiyordu. En güzel anıların her zaman planlanmadığını fark etti. Bazen arkadaşlarla birlikte olmaktan ve işleri en iyi şekilde değerlendirmekten doğarlar. Sepetine sarıldı ve fısıldadı: "Basit geceler en özel olanlar olabilir."

Pip yuvasına dönünce sıcacık yatağına kıvrıldı. Koyu kahverengi gözlerini kapattı ve arkadaşlarının gülün yüzlerini hayal etti. Ateş böceklerinin parıltısı zihninde dans etti. Bu geceyi asla unutmayacağını biliyordu—bulutların geldiği ve arkadaşlarının kendi ışıklarını yarattığı gece. Mutlu bir iç çekişle uykuya daldı, ay ışığındaki piknikleri ve parlayan arkadaşlarını hayal ederek.